

ikke kan paavise mig Eigheden paa noget Sted. Endelig tilføiede det ærede Medlem nogle Oplysninger om Forholdet mellem, hvad der tidligere var givet paa Finantslovens § 26, og hvad der bevilges i Lov, idet han ogsaa vilde bruge dem som Argumenter for, at vi i Lov havde gjort betydelige Indrømmelser, som vi ikke havde gjort i Fjor. Det ærede Medlem var først meget ilde ved, at vi havde brugt den Beregning, som fremgik af Afstemningen den 31te Marts. Det ærede Medlem mente, at denne Dags Afstemning slet ikke gjaldt; thi den var givet under Forudsætning af, at man kom til Enighed med Landsthinget om Finantsloven. Deri har det ærede Medlem aldeles Ret; men jeg stemmer ogsaa under den Forudsætning, at dette Forslag bliver den endelige Finantslov, og jeg tror, at det ærede Medlem vil indrømme, at vi vist have noget mere Grund til denne Tro i Lov end i Fjor. Denne det ærede Medlems Betragtning af den 31te Marts rammer altsaa ikke. Men dernæst glemte det ærede Medlem en anden Ting, nemlig at Afstemningen den 31te Marts er bleven godkendt af Folkethinget ved Afstemningen den 8de November, og da stemte det ærede Medlem ikke imod (Berg: Ikke for!). Jeg sagde: ikke imod. Altsaa, denne Afstemning er ved Folkethingets Afstemning godkendt 2 Gange, den ene Gang paa det ærede Medlems udtrykelige Anbefaling og den anden Gang, uden at det ærede Medlem gjorde Noget derimod. Men, siger det ærede Medlem, Resultatet af denne Dags Afstemning er alligevel Noget, som ikke har Betydning, idet jeg skal have hævdet, at Gjennemsnittet af de sidste 5 Aars Bevillinger paa § 26 til de daværende Ministerier er 950,000 Kr. Det er meget rigtigt, det er Gjennemsnitsbøbet, naar man fraregner Kanonbevillingen. Men nu glemmer det ærede Medlem en anden Ting, nemlig at, hvad det kommer an paa lige over for dette Ministerium, er ikke Gjennemsnittet af samtlige disse 5 Aar, men hvad der er givet i de sidste 3 Aar, nemlig i den Tid, det nuværende Ministerium har siddet, og nu skal jeg tillade mig at nævne, hvor meget dette er. I 1876 er der givet til Krigsministeriet 652,000 Kr. og til Marineministeriet 821,000 Kr., ialt 1,473,000 Kr. I 1877 fik Krigsministeriet 839,000 Kr., Marineministeriet 1,078,000 Kr., ialt 1,917,000 Kr. (Berg: Det var i Følge Afstemningen den 31te Marts!) Det ærede Medlem maa ubifskyldt: den 31te Marts har det ærede Medlem

selv stemt for denne Bevilling og har ikke senere, da der var Leilighed dertil, modsat sig den. I 1875 gaves der i Alt 1,300,000 Kr. Gjennemsnittet af Aarene 1876—77 er 1,695,000 Kr. og Gjennemsnittet af de sidste 3 Aar henved 1,600,000 Kr. Dette er altsaa, hvad der i de sidste tre Aar er bevilget til extraordinære Udgifter ved Forsvarsvæsenet, bortset fra Kanonbevillingen, der jo lyder paa to Millioner Kr., som bleve givne paa en Tillægsbevillingslov. I Lov give vi altsaa, bortset fra Bevillingen til Kongens Dampskib, der jo ikke er nogen militær Bevilling, ligeledes omtrent 1,600,000 Kr., det Samme som Gjennemsnittet af de sidste tre Aar, ikke en Smule mere. Den Betragtning, det ærede Medlem gjorde gjældende, at der i Lov var givet meget Mere, og at min Beregning var i Strid dermed, ligger i, at det ærede Medlem ikke har undersøgt de sidste tre Aars Finantslove. Jeg skal derfor paany henstille til ærede Medlemmer, om de finde det rigtigt under de nuværende Forhold, da der altsaa foreslaas at bevilge det Samme som gjennemsnitlig i de sidste tre Aar, da de foreslaaede Foranstaltninger i og for sig ere nyttige og forsvarlige, og da det saa klart som Noget er godtgjort, at det hele Spørgsmaal ikke har det Ringeste med Tillid eller Mistillid at gjøre, her at tage en Beslutning, hvorigjennem vi af finantsielle Grunde udfyde i en ubestemt Fremtid de omtalte Foranstaltninger, paa en Tid som den, det nu er i Europa, med de Farer og Vanskeligheder, som kunne følge deraf.

Thomsen: Jeg skal ikke forbyde mig i et eneste af de mange Ændringsforslag, der i Dag foreligger til Afstemning, men kun knytte nogle rent almindelige Bemærkninger til dem. Thi dersom jeg havde villet gennemgaa disse Forslag enkeltvis, da havde jeg ikke kunnet undgaa at udtale min Beklagelse, saavel over, at der i oprindelige Finantslovdraft saaes mange Forslag, som jeg havde ønsket at se fremfattede, som over, at der ved saa mange af de af den høitærede Krigs- og Marineminister fremfattede Forslag saaes den anbefalende Støtte fra Udvalgets og dets Flertals Side, som jeg kunde have ønsket at se disse tilbent. Naar jeg imidlertid afholder mig fra at udtale mig desangaaende, har det sin Grund deri, at jeg erkjender, at man ved Bedømmelsen saa vel af Regjeringens Stilling lige over for Udarbejdelsen af Finantslovsforslaget som af Udvalgets Stilling til nærværende Behandling af dette Forslag